

Egy változatos élet margójára

A Hódy fiúk szülei és nagyszülei sem jellemezhetők a „mindennapi” jelzővel. Az anyai nagypapa „Nagy úr” is egy érdekesnél jobb jelzőt érdemlő egyéniség. **Hódy János** az édesapa, gyermekként állami gondozásban volt, ami az 1910. év előtt és után nagyon sanyarú életet jelentett egy kisgyermeknek. Ez a gyermek azonban, fiatal felnőttként egy cipőgyár — 40 dolgozóval —, és egy cipőszalon tulajdonosa lett. Az akaratot, tetvagyat és munkabírást volt kitől örökölni gyermekeinek. Ez az ember a kommunizmusban kapitalistaként lett megbélyegezve.

Egy szép és szorgalmas édesanya és egy jóképű édesapa gyermekei, nem csoda, hogy szintén azok lettek.

Az 56-os Szabadságharc és a Forradalom után János és László menyasszonyaikkal **Irénnel (Irene)** és **Verával** elhagyják Magyarországot, ahol jövő nem várt rájuk. Szüleik egyetértésével teszik ezt, otthon hagyva az időközben két kislíval **Zsolttal** (aki akkor 9 éves volt, most ügyvéd otthon), **Szabolccsal** (akkor 7 éves volt, most itt él Melbourneben) és **Ildikóval** (a várva várt kislánnyal (akkor 3 éves volt, otthon él) gyarapodó családot).

Hogy a két idősebb Hódy fiúnak, hogyan zajlik itt Ausztráliában az életük, milyen kalandokon megy át László, mindig új kihívásokat kereső lény az, érdemes megtudni. Itt is bekerül a kosárlabda válogatott keretbe és Tokióban is ott van az olimpián. A sportéletéről, családjáról, kislányáról **Adriról**, válásáról, munkáiról, hölgyekről az életében, minderről Önök is tájékozódhatnak.

A nagy változás életében, Évivel való találkozása, aki igaz szeretetet, munkatársat, közös kapcsolódást, valamint hittársat jelent neki. Úgy néz ki, hogy egy nyughatatlan lélek 32 éve egyenesbe került.

Aki nagyon szeret olvasni az ezt a könyvet nem tudja letenni, mert olyan izgalmas. A könyben nagyon szép képillusztrációk is vannak, tehát a benne szereplők személyes ismerőseinkké válnak.

Azért, hogy színesebb legyen ez a

rövid könyvismertető, magát **Hódy Lászlót** is megszólaltatom, aki szívesen válaszol kérdéseimre.

Mi volt az a belső kihívás, ami arra ösztönözte, hogy megírd életed történetét?

Az első indításként **Beretka Gyuszi** barátom, nagybátyjának életregényét olvasva (aki a huszas évek végén jött ki) támadt, aki számomra történelmet írt, ami átvitt egy más világba, így mélyen rögződött bennem.

A másik pedig az, hogy én vagyok a legidősebb élő tagja a családomnak, aki még a nagyszülőket is ismerte. A történelmi háterekkel, amit átéltem, úgy éreztem, hogy ezt tovább kell adnom.

Ahogyan kezdedbe veszed a könyvedet mit érzel, milyen érzés kerít hatalmába?

Ezzel a könyvvel én az életemnek a játékát befejeztem. Ez a könyv nekem többet ér mindennél, ez megmarad, egy európai bajnokság elmúlik. Ez volt az én utolsó vállalkozásom az életben, amit magamra vállaltam. Én a sportnak a tandíját megfizettem. Csapatjátékos voltam mindig, ami nagyon fontos. Most a családi összefogásból feleségemmel, lányommal meg tudtam csinálni valamit, amit hátrahagytam.

Ahogyan visszanézel az elmúlt 81 évre, hogyan jellemeznéd magad mind embert? Amennyiben valaki elolvassa a könyvedet nyilván nem mentes attól, hogy ezt maga is megtegye. Mit gondolsz?

Amit érzek az, hogy hét és fél milliárd ember él a világon, abból én egy vagyok, de bizonyos tulajdonságokkal rendelkezem, ami jó. Mindig a maximumot próbáltam kihozni magamból, úgy a sport, mint a munka területén. Egy híres amerikai sportoló azt mondta: „A sikeres ember az, amikor a maximumot nyújtod, kitudod hozni magadból”. Amit én megtettem, azt hiszem a maximumot kihoztam magamból. Tovább kell menni, tenni a dolgokat, ezért voltam sikeres.

A Hódy név, ha elhangzik valahol az emberek arcára mosoly derül. Hiszen azok a „csodálatos Hódy fiúk” (ahogy

valaki írta), a kosárlabda koronázatlan királyai, ma már egy fogalom. Mit jelentett és jelent ez neked?

Tulajdonképpen én már régóta nem akarok a múltból élni. Mindent, amit kaptam és megmaradt, haza vittem Magyarországra.

Kitüntetések?

2000-ben az olimpiai fákját, amivel futottam. A halhatatlan sportoló nagy plakettjét. A nagy serleget, amit a csongrádmegyei Tanácstól kaptam.

Már 72-ben amikor Új Zélandba mentem, teljesen új életet akartam kezdeni és más területen bebizonyítani a képességemet. Ambíciózus voltam.

Mit jelent neked a szeretet, barátság és az Istenbe vetett hit?

A barátság és szeretet mindenkinek kell. Én mindenkit barátomnak tartok, nem biztos, hogy ők is úgy érzik.

A szeretetre nagy szükségünk van. Azt jelenti, ha téged szeretnek akkor megis becsülnék és értékelnek.

A múltnak a felidézése kettősséget jelent nekem. Örülök neki, de egyben szeretnék túllenni rajta, túllenni magam, de természetesen büszke vagyok rá a 60 évvel ezelőttre. *Viszont azt szeretném, hogy most amit tesztek és tudok adni azért szeressenek, azért értékeljenek.*

A vallás egy erőt ad, egy jó gondolkodási módot. Amikor Éva 2000-ben másodlagos rákot kapott és 50 százalékos lehetősége volt az életben maradásra a baptista hittestvérek szeretete és imája tartotta őt életben. Én akkor megfogadtam, ha ő életben marad az életem mások segítségére és az öregek, szegények ápolására, pártfogására fordítom. *Azóta azt teszem Évával együtt.*

Hódy László 2005-ben a Magyar Köztársaság Aranykereszt érdemrendjét kapta meg az arany kézilabda csapat ötvenedik évfordulójára. Jövő év májusában haza repül, amikor is a Kosárlabda Szövetség a hatvanadik évfordulóra hívta meg.

Még nagyon sok szeretetben megért évet kívánunk egy rendkívüli embernek, feleségével Évivel és családjukkal együtt.

„A világon a legjobb érzés, ha valaki adni tud valamit, annak aki-nek szüksége van rá.” — mondta Hódy László.

Bagin Livia

A „Not an Ordinary life,” című könyv, valójában egy életrajz, amelynek főszereplője és írója, Hódy László.

Egy nagyon őszinte — önmagát nem óhajtja különbnek feltüntetni, mint amilyen valójában —, egyenes, izgalommal telített, igazából „nem mindennapi életet,” vetít elénk.

Nem jár messze az igazságtól **Lindsay Gaze OAM**, amikor azt írja, hogy Hoolywood-i film forgatókönyve is lehetne. Mindjárt hozzá tenném itt: — *Ki tudja még, hogy mit hoz a jövő?*

Két testvér **Hódy János és László** fivéri szeretete és egymás segítése is végig vezetődik a könyvön, egészen János végtelenül szomorú haláláig (89.)

A fivérek kimagasló teljesítménye a kosárlabdázásban, melyen keresztül betekintést nyerhetünk a kommunista éra élsportolói életébe.

László 1952-ben a Helsink-i olimpiai kosárlabda csapatban benne volt. A Hódy fiúk benn voltak a válogatott csapatban, mely 1953-ban Moszkvában az Európa-i kosárlabda bajnokságon második helyezést ért el (ezüstérem).

1954-ben a főiskolai világbajnokságot megnyerték (aranyérem). 1955-ben az európai bajnokságon aranyérmesek, legjobb kosárlabda csapat a világon a Hódy testvérekkel együtt, a magyar volt.

Miért volt mégis az, hogy László a gimnázium elvégzése után nem nyert felvételt a Testnevelési Főiskolára?

A könyvben a sikereiket és a körülményeket, mindent megtudunk.

Not an Ordinary Life

Hódy László önéletrajza egy kalandos és változatos történet. Mint Európa bajnok, aki két országot képviselt az olimpiai játékokon: Magyarországot 1952-ben és Ausztráliát 1964-ben.

Ez a figyelemreméltó önéletrajz kibontakozik az 1940-es és 50-es években amikor Magyarország elveszítette a világháborút és azt követte egy félelmetes kommunista politikai és gazdasági rendszerváltozás. Az 1956-os forradalom elbukott és 22 éves korában menekült lett.

Annak ellenére, hogy nyelvtudás és szakma nélkül, nehéz körülmények között kellett egy új világban új életet kezdeni László sikeres volt. Végül pedig megtalálta az élet értelmét hitében.

MOST megrendelhető az Amazon.com internetes oldalon!

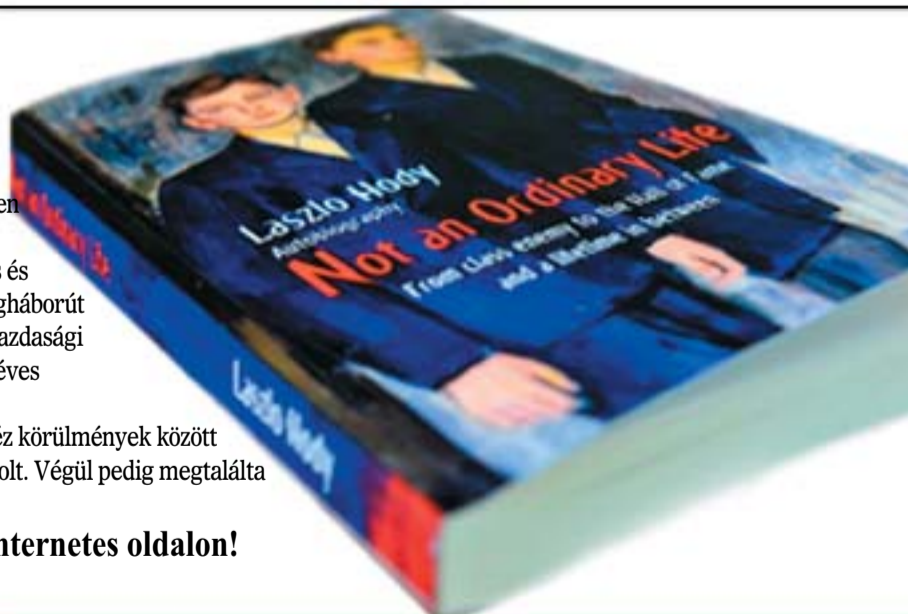
email: hody@internode.on.net

<https://www.facebook.com/LaszloLesHody>

The cost of 1 book \$25.00 plus \$3.60 delivery charges (if applicable)

E-mail to: hody@internode.on.net

If you need further information please call Les Hody at home: 03 9831 4317 or Mobil: 0425 773-618

Tóth Ilona és 1956: **M. Kiss Sándor** történész új könyvében arra keresi a választ, miért vállalt magára a fiatal medika egy olyan gyilkosságot, amelyet nem követhetett el.

1956. november 16-án vette át a forradalmi ellenállás központi szerepét a Domonkos utcai kórház Tóth Ilona vezetésével. **M. Kiss Sándor** Csalogányvadászok című, meglepő összefüggéseket feltáró új könyvében arra keresi a választ, miért vállalt magára a fiatal medika egy olyan gyilkosságot, amelyet nem követhetett el, és mit tett maga által is elismerten Kádár János, hogy a per végül halálos ítélettel záruljon. Ötvenhat hőseinek emlékezete a rendszerváltásig és azután, avagy Kádár Jánostól Kádár Jánosig.

Őn ötvenhatban még csak tizenhárom éves volt. Mikor hallott először Tóth Ilonáról?

— 1987 nyarán az Egyesült Államokban tartott Itt-Ott konferencia vendége voltam, a többi között **Püski Sándor** meghívására. **Németh László** 1943-as szászói beszédéről tartottam előadást.

A konferenciát követő előadókörút első állomásaként az író lánya, **Németh Magda** közreműködésével jutottam el a torontói Magyar Házba, ahol a „hősök falán” egy Tóth Ilonáról készült egész alakos festmény is függött. Az előadásomat követő szűkebb körű beszélgetésben többször szóba került a neve. A kádári megtorlásokról akkor már elég sokat tudtam, de Tóth Ilona történetének részleteivel nem foglalkoztam. Az ott hallott információk — így a hazai, hivatalos verziókkal szemben megfogalmazott kételyek — azonban emlékezetembe vésődtek. Ezt követte 1989. június 16., amikor már itthon is felolvasták a nevét a Hősök terén. Kálváriáját a rendszerváltozás után ismertem meg részletesebben, amikor **Kahler Frigyes** barátom hivatalból foglalkozott a Tóth Ilona-üggyel. Évek múltak el, szaporodtak a jegyzetek, s végül 2007-re megszületett A Csalogányvadászok című könyv, amelyet már **Kiss Rékával** közösen írtunk meg. Abban a munkában arra vállalkoztunk, hogy — amennyire lehetséges — felfejtsünk egy bonyolult ügyet, rekonstruáljuk, mi köze lehetett Tóth Ilonának egy ember feltételezett megöléséhez a Domonkos utcai kisegítő kórházban. A most megjelent *Csalogányvadászok* című könyv viszont már arra keresi a választ, vajon miért vállalta el a terhére rótt cselekményt Ilona, és hogyan maradt meg az emlékezete a társadalom tudatában.

Az ávóségető titkos krematórium legendája

— A most megjelent könyvbe belekerült egy egészen új epizód is: a forradalom tizedik évfordulóján a hatalom valamiért tanácsosnak látta ismét előhúzni a Tóth Ilona-kártyát.

— Évekkel ezelőtt egy diákom kezébe akadt egy 1966-os per, amelyben ismét felbukkant Tóth Ilona neve.

Ebben egy **Pap István** nevű fiatalembert azzal vádoltak, hogy 1956 novemberében agyonlőtt egy férfit. Az ő ügye, akárcsak Tóth Ilonáé, „egyszerű” gyilkosságnak indult, s végül arra a képtelen történetre futtatták ki, hogy Tóth Ilona és társai 1956 novemberében krematóriumot működtettek a Domonkos utcában, ahol az általuk megölt ávósok holttesteit égették el. A Pap-dokumentáció egyébként több mint tíz zárkaügynöki jelentést is tartalmazott, s ebből világosan kiderült, hogy a zárkaügynök, természetesen a kihallgatók utasítására, miként eszkaláltatta az ügyet, hogyan került a képbe Tóth Ilona.